

lingen af Forslaget om Luksustolden begyndt i Landstinget. Man gaar altsaa ud fra, at Behandlingen af Luksustoldlovsforslaget er noget, der ikke kan vedrøre Medlemmerne af Landstingets Finansudvalg, man mente det i hvert Fald passende at holde dem udenfor en saadan Forhandling. Nu vel, der er vel ikke særlig Grund til at klage, for det Minimum af Indsigt i Lovforslagets Betydning, der kunde fremkomme ved at høre den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, er jo ikke saa efterstræbelsesværdigt, saa jeg noterer kun dette som et Bevis for, at man hos Ledelsen af dette Ting og fra Ministrenes Side ikke synes at interesse sig for, at det skal være Medlemmerne muligt at deltage i Forhandlingen.

Den højtærede Finansminister ønskede, at dette Lovforslag maatte faa en meget hurtig Gang gennem Landstinget, paa samme Maade som det var gaaet i Folketinget, og det er jo ogsaa rigtigt, at med Hensyn til hurtig Behandling har dette Lovforslag allerede slaaet alle tidligere Rekorder. Saa vidt jeg har forstaaet — det er noget vanskeligt at følge med i alle Rigsdagsarbejdets Detailler i disse Tider —, blev dette Lovforslags væsentligste Indhold, det nye i det, forelagt i Folketinget paa et meget sent Tidspunkt i Aftes og maa jo, siden det nu foreligger i Landstinget, antages paa et eller andet Tidspunkt i Aftes eller i Nat at have gennemgaaet tre Behandlinger. Og nu vil altsaa den højtærede Minister, at Landstinget skal behandle Lovforslaget paa samme hurtige Maade, som det er blevet behandlet i Folketinget. Jeg maa derfor gaa ud fra, at det er den højtærede Finansministers Mening, at dette Forslag ikke skal behandles i Udvalg i Landstinget. Men saa kunde jeg have Lyst til at spørge, hvorledes man har tænkt sig, at det skulde blive muligt for Landstingets Medlemmer eller blot for en Del af dem at sætte sig ind i Lovforslagets Betydning. Det vil alle sikkert give mig Ret i, at hvis dette Forslag skal behandles ved tre Behandlinger i Dag, vil det være umuligt at sætte sig ind i det, og vi faar altsaa den Situation, at man anmoder Tinget om at stemme for et Lovforslag, hvis Bestemmelser, hvis Indhold man har været ude af Stand til at sætte sig ind i. Jeg røber sikkert ingen Hemmelighed for den højtærede Finansminister, naar jeg siger, at dette vil vi ikke være med til, det vil vi overlade de Partier, som har Ansvaret for denne Regerings Handlinger, og vi kan

kun beklage for deres Vedkommende, at de er nødt til at deltage i et saadant Lovgivningsarbejde.

Den ærede Ordfører for Venstre synes at være ret tilfreds med det, der her foreligger. Jeg skal ikke være saa indiskret at spørge, om den ærede Ordfører har været i Stand til at sætte sig ind i alle disse Detailler, eller om han har stolet paa, at naar den højtærede Finansminister forelagde et Lovforslag, maatte det være godt. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at det sidste er Tilfældet; det viser naturligvis en overordentlig stærk Tillid til den højtærede Finansminister — det skal jeg ikke nægte —, og det er jo smukt, at et Parti paa den Maade kan vise Finansministeren Tillid. Men det bør fremhæves, at man vedtager dette Lovforslag, ikke fordi man selv har været i Stand til at gennearbejde det og forstaa, hvilken Betydning det har, men fordi det nu en Gang forelægges af en Finansminister, hvem man tiltror Evne til at finde alle de egnede Skatteobjekter, der findes i vort Land. Og saa vil man formentlig, naar man senere skal tale om dette Lovforslag — for det er jo muligt, at der vil blive talt om det ogsaa andetsteds end her i Rigsdagen —, sige, at det, der var Tale om her, var dog egentlig kun en Luksusbeskatning.

Dette Begreb Luksusbeskatning er efterhaanden blevet den sædvanlige Camouflage for mangfoldige af de Ting, den nuværende Regering maa gøre for at skaffe sig de nødvendige Penge i Kassen; man har aabenbart den Tro, at naar man blot fra Ministerens og fra de Partiers Side, som ønsker at støtte dette Forslag, kan faa anvendt Ordet Luksusbeskatning, saa har man dermed bevist og slaaet fast, at saa er det Luksusbeskatning. Det er jo i og for sig ikke noget synderlig godt Kriterium for, hvorvidt det er Luksusbeskatning eller ej, om denne Betegnelse anvendes fra de Sider, hvor man netop trænger til at faa de Penge, det drejer sig om. Der burde egentlig være en ikke ringe Mistro til, at Flertalspartierne kun tog det med, som man virkelig fandt var Luksus, naar man ved, hvilken Pengeforlegenhed der eksisterer. Men jeg skal i øvrigt indrømme, at den ærede Ordfører for Venstre var overordentlig liberal med Hensyn til sin Definition af, hvad der kunde komme ind under Begrebet Luksus, for den ærede Ordfører erklærede, at hvad der ikke hørte med til de nødvendige Livsfornödenheder, det maatte kunne komme ind under Luksusbeskatning. Jeg kan imidlertid for-